17/02/2021

Επισκ. Μεσαορίας: “Η Εκκλησία είναι το όλως καινούργιο”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Με τη δέουσα εκκλησιαστική ιεροπρέπεια και τηρώντας όλα τα υγειονομικά πρωτόκολλα του Υπουργείου Υγείας, τελέστηκε την Κυριακή, 14 Φεβρουαρίου 2021, η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους, στο Γέρι, προϊσταμένου του Επισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου, τον οποίον πλαισίωσαν οι ιερείς της ενορίας Πρωτ. Δημήτριος Κούτσιος και Οικον. Ιωάννης Νεοφύτου, καθώς και ο διάκονος π. Ανδρέας Ματέι.

Ανάμεσα στο εκκλησίασμα, ήταν ο Δήμαρχος Γερίου κ. Νεόφυτος Παπαλαζάρου καθώς και ο προκάτοχός του, κ. Αργύρης Αργυρού.

Ο Θεοφιλέστατος στο κήρυγμα του θείου λόγου αναφέρθηκε στο παράδειγμα ταπείνωσης της Χαναναίας γυναίκας, η οποία έμεινε στην ιστορία της Εκκλησίας διά του ιερού Ευαγγελίου. Μας την παρουσιάζει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος να ομολογεί, πρώτα απ' όλα, ότι ο Κύριος είναι ο Μεσσίας, αφού τον αποκαλεί υιό Δαυΐδ. Αλλά δεν έμεινε μόνο εδώ. Να θυμηθούμε ότι και ο διάβολος ομολόγησε τη θεότητα του Κυρίου (βλ. Ματθ. η΄ 29), όμως εκείνος δεν μπόρεσε να ταπεινωθεί και να ζητήσει το έλεος του Κυρίου. Αντίθετα, η γυναίκα όχι μόνο ομολόγησε, αλλά με ταπείνωση και μετάνοια ζήτησε το έλεος του Θεού.

Ο Επίσκοπος Μεσαορίας επισήμανε ακόμη ότι το κήρυγμα του Ιησού Χριστού δεν περιοριζόταν μόνο για τους Εβραίους, που θεωρούσαν τον εαυτό τους ως το μόνο εκλεκτό λαό του Θεού, αλλά για όλο τον κόσμο. Ο Κύριος λέει, εκ πρώτης όψεως, λόγια σκληρά στη Χαναναία, η οποία ήταν ειδωλολάτρισσα, αλλά το κάνει για να δοκιμάσει την πίστη της. Έτσι λοιπόν, αν και στην αρχή της είπε: «οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις», ακολούθως ακούγοντας την ταπεινή, και με πνεύμα μετανοίας, απάντηση της γυναίκας: «ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν

κυρίων αὐτῶν», της απάντησε με θαυμασμό και για παραδειγματισμό των ανά τους αιώνες μαθητών Του: «ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις» (Ματθ. ιε΄ 26-28). **Η Εκκλησία είναι το όλως καινούργιο και, όπως αποφασίστηκε εν Αγίω Πνεύματι, στην Αποστολική Σύνοδο των Ιεροσολύμων από τους Αποστόλους, δεν χρειάζεται κάποιος να γίνει πρώτα καλός τηρητής του μωσαϊκού νόμου, για να γίνει και καλός χριστιανός.** Η Παλαιά Διαθήκη ήταν μια προετοιμασία για το λαό, για να δεχθεί τον ερχόμενο Μεσσία. Ο Απόστολος Παύλος τονίζει ότι η Εκκλησία είναι η νέα διαθήκη του Θεού με τον άνθρωπο· «ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ» (Εβρ. η΄ 13).

Ακόμη, ο Μεσαορίας Γρηγόριος επισήμανε την αξία του ανθρώπου, αφού ο κάθε άνθρωπος έχει από την κατασκευή του [«ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς» (Πραξ. ιζ΄ 26)], την ευλογία του Πανάγιου Τριαδικού Θεού. Εξαιρέτως, οι πιστοί με τη δεύτερη γέννα τους εντός της Αγίας μας Ορθοδόξου Εκκλησίας (το βάπτισμα και το χρίσμα τους), αναδεικνύονται όχι μόνο εικόνες του ζώντος Θεού, αλλά σε ναό του Αγίου Πνεύματος [«ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος» (Β΄ Κορ. στ΄ 16)]. Καλείται ολόκληρος ο ψυχοσωματικός άνθρωπος να αγιάσει, παραμένοντας ενωμένος με τον Ιατρό των ψυχών και των σωμάτων μας, το Λυτρωτή Ιησού Χριστό, και με αγάπη προς τον κάθε άνθρωπο. Αυτή ήταν και η προτροπή του Απ. Παύλου στο Αποστολικό ανάγνωσμα «Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» (Β΄ Κορ. ζ΄ 1). Οι σχέσεις αυτές βρίσκουν την πραγμάτωσή τους, με ταπείνωση εντός της ζωής και της εμπειρίας της Εκκλησίας μας. Και τότε βεβαίως, ο άνθρωπος προσδοκά στην ευλογία του Κυρίου: «ὦ ἄνθρωπε, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις».

Τέλος, ο Θεοφιλέστατος μετέφερε τις πατρικές ευχές και την αγάπη του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, εξ ονόματος του οποίου τελέστηκε η Θεία Λειτουργία. Με τις ευλογίες του Μακαριωτάτου, μετέφερε ο Επίσκοπος, το Ιερό Ευαγγέλιο του Αγίου Χαραλάμπους της Κοντέας, το οποίο φυλάσσεται στην Ιερά Αρχιεπισκοπή, για προσκύνηση από τους πιστούς. Επίσης, παρότρυνε το εκκλησίασμα να προσευχηθούμε για όλους τους αδελφούς μας που βρίσκονται σε δοκιμασίες και εν ασθενεία, για τους γιατρούς και τους λειτουργούς υγείας, για τη νεολαία μας και για τον κάθε συνάνθρωπό μας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκαν Εορτές και Μνημόσυνα των εκτοπισμένων Κοντεατών, καθώς και των κτητόρων, ευεργετών και αφιερωτών του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους Αυτοστέγασης Γερίου.

Κείμενο: Διακ. Ανδρέας Ματέι

Φωτογραφίες: Ανδρέας Κοσιάρης και Χρυσούλλης Πάμπουλλος

Γραφείο Ενημερώσεως και Επικοινωνίας